

Havia de ser una passejada parlamentària. La famosa ecotaxa es podria aprovar sense ensurts de cap mena. O així se suposava. No debades els tres partits del pacte d'esquerres que li donaven suport, PSIB-PSOE, Podem i Més, tenen 34 escons sobre 59. Tanmateix, de sobte, els morats s'han desmarcat dels altres dos socis i han manifestat noves exigències que han descol·locat el Govern. És previsible que, una vegada més, el desacord entre Podem, per una banda, i socialistes i econacionalistes, per l'altra, es pugui resoldre durant el procés parlamentari que portarà a l'aprovació de l'impost turístic, però l'episodi demostra que les relacions entre les dues bandes del pacte d'esquerres no milloren així que passen els mesos sinó que, més aviat, empitjoren.

Brega per l'ecotaxa

Quan el Govern acabà el projecte de llei de l'impost pel turisme sostenible, tal com s'anomena oficialment l'ecotaxa –la qual no és una taxa sinó un impost–, Biel Barceló, vice-president i conseller de Turisme del Govern, el presentà en públic com un èxit polític del pacte PSOE-Podem-Més i una futura llei que seria aprovada amb tota seguretat. Les divergències provenien de l'oposició

L'ecotaxa i la guerra entre socis

Podem s'ha desmarcat ara dels seus socis, PSIB-PSOE i Més, amb relació a l'ecotaxa, igual que ja havia fet abans per altres motius.

Reportatge de Miquel Payeras

política i, sobretot, de la Federació Hotelera. Però ni així es posava en qüestió que l'ecotaxa seria aprovada. Fins i tot el PP va moderar posteriorment molt la seva oposició, conscient que el debat social sobre el nou impost el tenia perdut del tot, perquè de manera àmpliament majoritària els ciutadans són favorables a la imposició del gravamen als turistes que arriben a les Illes, per així tenir una nova font de finançament. Malgrat que el canvi de postura del PP no suposava estar d'acord amb el projecte, Barceló valorà positivament la muda d'actitud

dels conservadors. Perquè cada pic tenia menys oposició. Només era qüestió de temps veure aprovada la seva llei estel·lar de la legislatura.

Quan més tard a Eivissa es plantejà la idea que allò que era recaptat per l'ecotaxa –enguany, des del juny, uns 50 milions, i entre 70 i 80 a partir de 2016 quan ja es cobrarà tot l'any– fos destinat a inversions territorialitzades, amb un percentatge per a cada illa, el Govern rebutjà de pla la possibilitat. A la fira turística de Madrid, el 20 de gener, tant Barceló com la presidenta el Govern, Francina Armengol, s'hi

Laura Camargo i Alberto Jarabo, líders de Podem (foto superior) compliquen la vida del Govern de PSOE i Més presidit per Francina Armengol amb Biel Barceló a la vice-presidència.

negaren. “Hi haurà projectes a totes les Illes, però no hi haurà quotes per a cada illa”, sentencià la cap de l’executiu.

Malgrat la fortalesa que mostraven la presidenta i el responsable sectorial, en Podem no ho veien tan clar. Segons una font de la Vice-presidència i la Conselleria de Turisme, “allò que ha passat és que un diputat eivissenc de Podem ha pitjat per les quotes per Illes i Camargo i Jarabo li han comprat la idea per pressionar el Govern”. De sobte, sense previ avís, la formació morada anuncia, durant una roda de premsa celebrada el 3 de febrer, reticències a l’aprovació de l’ecotaxa tal com estava prevista. Ara volia quotes per illes, la definició exacta dels projectes als quals es destinarien els diners recaptats i, a més, que un 30% del fons es destinés a allò que decidissin els ciutadans a través d’una consulta. Laura Camargo, portaveu morada i número dos del partit rere del secretari general, Alberto Jarabo, assegurava durant la compareixença davant dels periodistes que “exigirem” als altres dos socis que assumeixin les noves propostes. I que, si no, s’atenguessin a les conseqüències. Fins i tot reconegué que havia tingut contactes amb PP i PI (Proposta per les Illes) per mirar si era possible unificar postures respecte al projecte de llei. En el PSOE i Més no s’ho podien creure.

El que havia de ser un tranquil tràmit parlamentari es convertia de cop i resposta en un problema polític d’envergadura. Optaren pel silenci. “Hem après en aquests mesos que és millor no contestar [a Podem] tot d’una en calent, i esperar esdeveniments, així a vegades les coses es poden reconduir. Però no va ser així aquest pic”.

Dilluns 8 Camargo tornava a aparèixer davant dels mitjans de comunicació per queixar-se del fet que “des del Govern no s’han posat en contacte amb nosaltres” durant el cap de setmana. I això, a parer seu, volia dir que tenien poca disposició al diàleg. “El projecte d’ecotaxa, tal com està redactat és un frau als ciutadans” perquè no és un “verdader” impost ecològic sinó un mer “instrument de recaptació”. Molt dura en el fons i les formes, la portaveu morada advertí PSOE i Més que si no hi havia negociació de les seves noves propostes, “no garantim el nostre suport al projecte de llei”.

La irritació en el PSIB-PSOE i Més va ser màxima durant els dies següents. El sempre moderat Biel Barceló decidí apujar el to: “Els programes de Més i Podem coincidien molt respecte a l’ecotaxa, l’hem redactada [el projecte de llei, pactat entre els socis] i ara Podem s’ha fet enrere contradient el seu propi programa: ja explicaran ells per què ho fan”.

Solució, sí, però...

Com en altres casos, tant socialistes com econacionalistes intentaràn assolir un acord amb l’incòmode soci. Ja li han acceptat crear una nova comissió de seguiment –n’hi ha una del pacte en general– entre PSIB, Podem i Més que s’ocuparà exclusivament de l’impost turístic. És previsible, gairebé segur, que arribaran a un acord. L’impost turístic s’aprovarà, això està fora de dubtes. Però l’amarga sensació que s’està instal·lant a les direccions de PSIB i Més és que, en el fons, tan se val si es tracta de l’ecotaxa ara, dels nomenaments de directors generals a la tardor passada, del decret llei de mesures urgents en matèria urbanística el mes de gener... sempre hi haurà una excusa per forçar altres desacords, discussions i bregues i, així, que creixi la imatge que Podem maneja el Govern. “És la seva estratègia. Pensarem al principi que seria bo de dur, però no ho és gens ni mica, és molt complicat fer feina així”, diu una altra font governamental.

El temor de PSOE i Més és que Podem hagi interioritzat, gràcies als bons resultats en les darreres eleccions generals, que aquest tipus d’enfrontaments amb els seus socis li són molt rendibles, i no els aturi en el futur, sinó tot el contrari. •